

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.132/2016/4.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke, előadó bíró
Dr. Tallián Blanka bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Nehéz-Posony Márton ügyvéd

A per tárgya: jogellenes felmondás jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.332/2015/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 25.M.652/2013/27.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.332/2015/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 25.M.652/2013/27. számú ítéletének a felperes javára a jogviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben megítélt 2.734.086 (kettőmillió-hétszázharmincnégyezer-nyolcvanhat) forint és kamatai megfizetéséről rendelkező döntését - a perköltség és illetékviselésre vonatkozó rendelkezésekre is kiterjedően - megváltoztatja, és a felperes erre irányuló keresetét is

elutasítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet nem érinti.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 200.000 (kettőszázezer) forint és 54.000 (ötvennégyezer) forint áfa együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Marasztalja az alperest az állam javára 15.000 (tizenötezer) forint kereseti illetékben.

A felperes által le nem rótt 228.200 (kettőszázhuszonnyolcezer-kettőszáz) forint kereseti, 218.700 (kettőszáztizennyolcezer-hétszáz) forint fellebbezési és 273.400 (kettőszázhetvenháromezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2003. június 1-jétől létesített ügyvezető helyettes munkakörre munkaviszonyt az alperessel magyar és német nyelvű munkaszerződéssel. A két munkaszerződés a felperes munkabérében egyező volt, valamint abban, hogy a munkavállaló munkaideje napi 8 óra. A német nyelvű szöveg tartalmazza, hogy a felperes munkavégzésének ideje 8.00 órától 16 óra 30 percre, illetve 9 órától 17 óra 30 percre tart. A felperes munkaköri feladata volt tárgyalásokon a részvétel, irodán kívüli tevékenység ellátása is. Munkáját nemcsak az alperes székhelyén, hanem külső helyeken is végezte. Az ügyvezetői feladatokat a felperes édesapja, S.K. látta el az alperesnél.
- [2] Az alperes a H-ban üzemelő L.M.V. GmbH & Co. anyavállalat tulajdonában áll, ott dolgozik P.P. és P.M. is. A felperes felett a munkáltatói jogokat 2012. október 24-én P.P. gyakorolta.
- [3] 2012. áprilisában derült ki, hogy a társaság korábbi könyvelője nem igényelt vissza 30.000.000 forint áfát. Az új könyvelő ebből 20.000.000 forint visszaigénylését javasolta. A felperes ebben az időben szabadságát töltötte. K.GY. az alperes irodavezetője jelezte a problémát S.K. ügyvezetőnek, aki az intézkedést reá bízta. K.GY. a n-nek is válaszolt az áfával kapcsolatos helyzetet, akik azonnali visszaigénylésre adtak utasítást. A felperes K.GY.-nek szeptember 27-én és 28-án küldött e-mailjeiben sérelmezte a n-el erről folytatott egyeztetést.
- [4] 2012. szeptemberében gyanú merült fel arra, hogy az alperessel munkaviszonyban álló személy két bálát eltulajdonított. K.GY. miután sem a felperessel, sem az édesapjával a kapcsolatot nem tudta felvenni, erről tájékoztatta P.P.-t. A felperes K.GY.-n a 2012. szeptember 28-ai és október 2-ai e-mailjében számon kérte, hogy a n-nek információkat szolgáltatott.
- [5] 2012. október 9-én H-ban P.M., P.P., I.H., S.K. és a felperes

jelenlétében megbeszélés folyt, melyről emlékeztető készült. Ennek pontja tartalmazza a felperes K.GY.-hez intézett e-mailjeivel és munkaidejével kapcsolatos megbeszélést. Az e-mailekkel összefüggésben rögzítették, hogy azok tartalmilag nem állnak összhangban a M. GmbH vezetési stílusával, és az elrendelt szűrés gátolta az azok felé irányuló szükséges korlátlan információáramlást. Az ezzel kapcsolatban meghozott intézkedés az volt, hogy az alperes dolgozóival szemben kizárólagos utasítási jogkörrel ismét S.K. rendelkezik.

- [6] A munkaidővel összefüggésben P.M. annak pontosítására és betartására kérte a felperest, mellyel kapcsolatban rövid időn belül P.M.-sal kellett a felperesnek egyeztetnie, az üzleti és más egyéb, házon kívüli elfoglaltságokról pedig az irodát tájékoztatnia. Az emlékeztető pontja tartalmazza, hogy S.K. egyedüli ügyvezetői szerepet tölt be, és egyedül rendelkezik utasítási jogkörrel. A résztvevők a pontban foglaltak érvényességét visszavonásig jelölték meg a hatékonyság 2-3 hónapon belüli felülvizsgálatával.
- [7] A felperes 2012. október 18-án P.M.-nak írt e-mailjében a munkaidejével kapcsolatos ajánlattétel vonatkozásában előadta, hogy nem éppen „a legpontosabb ember”. Amennyiben nyomás alatt áll, vagy nem ér oda valahova időben, akkor a gyermekora óta fizikális tünetei vannak, melyre sokáig gyógyszert is szedett. Aznap is megkísérelt időben a munkahelyére érkezni, mégis elaludt. Megpróbálja, hogy fél 9 és 9 óra közötti munkakezdésre beérjen, de megígérni nem tudja. Emellett a kérésnek megfelelően már nemcsak az édesapját, hanem D.N.-t is informálja arról, hogy merre jár.
- [8] Az alperes 2012. október 24-én kelt, a felperes részére ugyanezen a napon e-mail formájában kézbesített levélben 2013. január 31-ével a munkaviszonyt felmondta. Az indokolás szerint „Eddigi együttműködésünk során elmulasztott minket tájékoztatni a jelentős munkaidő veszteségről, és az ezzel kapcsolatos teljesítménycsökkenésről. Ehelyett 2011. decemberében tanácsadói honoráriumának havi 1.000 eurós megemelését kérte. Komolytalan számunkra, hogy fizetést és tanácsadói honoráriumot vesz fel 100 %-os mértékben, ehhez képest erősen lecsökkentett munkaidőt, ezáltal csekélyebb teljesítményt nyújt. Önnek kötelessége lett volna olyan ajánlatot megtenni, hogy juttatásait a munkaidőhöz és a teljesítményéhez igazítsa. Bizonyára megérti, hogy mind ez az eset, mind a H. felé irányuló információ átadás befolyásolására tett kísérlet (a K-nek diktált e-mailek), valamint a G. ügyének vontatott részben hiányos és érthetetlen bizonylatolása lépésekre és döntésekre kényszerít minket”.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [9] A felperes a keresetében a felmondás indokának valótlanságát és okszerűtlenségét állította. Álláspontja szerint a munkaszerződése egyáltalán nem tartalmaz munkaidő meghatározást. Valótlan, hogy a

H-ba irányuló információ átadást befolyásolni próbálta volna. Arra is hivatkozott, hogy az alperes kétszeresen szankcionálta ezt a cselekményét, mert 2012. októberében emiatt a kizárólagos utasítási jogkört megvonta tőle. Vitatta továbbá P.M. munkáltatói jogkörgyakorlásra jogosultságát.

- [10] A jogellenes felmondás jogkövetkezményeként 12 havi távolléti díjnak megfelelő kártérítés, elmaradt cafeteria, valamint az alperessel való kötelezettségvállalása folytán elmaradt tanácsadói honorárium és 13. havi járandóság kamatokkal növelt összegű megfizetését kérte.
- [11] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hivatkozott arra, hogy a felmondás indokai valósak és okszerűek, továbbá csatolt egy jóváhagyó nyilatkozatot, amelyben P.P. ügyvezető jóváhagyta a P.M. által kiadott felmondást. Vitatta, hogy a felperes a tanácsadói honoráriumra jogosult, a cafeteria igényt elismerte mind összegszerűség, mind jogalap vonatkozásában. Vitatta azonban a felperes 13. havi járandóságra való jogosultságát.

Az első- és másodfokú ítélet

- [12] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 25.M.652/2013/27. számú ítéletében kötelezte az alperest a felperes javára elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítésként 2.734.086 forint és késedelmi kamata, valamint cafeteria címén 20.000 forint és ennek késedelmi kamata megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felek a költségeiket maguk viselik. Marasztalta az alperest az állam javára illetékben megállapítva, hogy a felperest terhelő kereseti illetéket az állam viseli.
- [13] Az elsőfokú bíróság a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban Mt.) 20. § (1) - (3) bekezdés, 65. § (1) bekezdés, 66. § (1) - (2) bekezdés, 82. § (1) és (2) bekezdés alapján a felperes keresetét részben találta alaposnak.
- [14] A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban Pp.) 3. § (3) bekezdés, 8. § (2) bekezdés, 141. § (6) bekezdés, 163. § (1) - (2) bekezdése alapján rögzítette, hogy P.P. jóváhagyó nyilatkozata mellett a P.M. által jegyzett felmondás az arra jogosulttól származónak minősül.
- [15] A felmondás indokai közül az alperes a G. ügyre történő hivatkozást nem tartotta fenn, ezért e körben bizonyítás lefolytatására nem került sor.
- [16] A felmondás munkaidővel kapcsolatos indoka bizonyítása során értékelte H.A. és D.N. tanúvallomását, akik úgy nyilatkoztak, hogy a felperes fél 2 - 2 óra körül ment be minden nap a munkahelyére, délelőtt ott nem tartózkodott. S.K. ügyvezető igazolta viszont, hogy a felperes feladatát képezte a külső helyszíneken történő megbeszéléseken való részvétel, mely munkamegosztásuk folytán a felperesre hárult. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság

bizonyítottanak találta, hogy a felperes munkavégzéssel töltötte a munkaidejét. Nem fogadta el azonban, hogy a munkaideje kötetlen lett volna, mert azt a német nyelvű munkaszerződésben nem így határozták meg a felek.

- [17] A H. felé irányuló információáramlás befolyásolására tett kísérlet indokot valósnak találta, mert azt az alperes a becsatolt e-mailekkel bizonyította. Értékelte azonban a 2012. október 9-ei megbeszélésről szóló emlékeztetőt, melynek alapján megállapította, miszerint azzal, hogy a jövőben kizárólagos utasítási jogkörrel S.K.-t ruházták fel, a munkáltató már szankcionálta az információáramlás befolyásolására tett felperesi kísérletet, ezért ezt a felmondásban még egyszer a kétszeres értékelés tilalmára tekintettel már nem vehette volna figyelembe. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a felmondás jogellenességét állapította meg. Jogkövetkezményként az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdésre alapozta, az alperest kártérítés megfizetésére kötelezte, a további igényeket (tanácsadói honorárium, 13. havi bér) elutasította.
- [18] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.332/2015/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyta. Kötelezte az alperest a felperes javára másodfokú perköltség, és az állam javára fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.
- [19] A másodfokú bíróság a tényállásnak a 2012. október 9-én felvett emlékeztető, és a felperes 2012. október 18-án írt e-mailje tartalmával történő kiegészítésével és részben eltérő jogi indokolással értett egyet az elsőfokú bírósággal.
- [20] Rögzítette, hogy a felperes munkarendje nem volt kötetlen, a munkaszerződésekből a napi 8 órás munkavégzési kötelezettség volt megállapítható. A bizonyítékok alapján arra lehetett következtetni, hogy a felperes a napi munkaidejét kitöltötte, mivel az utasítási jogot gyakorló S.K.-val a munkaidejét alappal egyeztetethette, és a vele történt megbeszélésnek megfelelően járt el. Az emlékeztető szerint a munkaidő tárgyában további egyeztetést írtak elő, melynek első része volt a felperes 2012. október 18-ai e-mailje. A felperes nem vitatta, hogy a tulajdonosnak az alperes működésében napi szintű irányítási joga volt, de ez külön erre irányuló felhatalmazás nélkül munkajogi következményekkel nem járhatott. Sem az ügyvezető, sem a felperes részére nem volt olyan egyértelmű utasítás, amely miatt az addigiaktól eltérő gyakorlatot kellett volna folytatniuk.
- [21] A törvényszék az elsőfokú bírósággal egyetértett abban, hogy az utasítási jog megvonásával az információáramlás befolyásolására tett kísérletet már egyszer értékelték. Az adott jog megvonása munkáltatói szankciónak nem minősíthető, mert nem írásbeli figyelmeztetés, vagy más, rosszallást kifejező aktus (mivel nem meríti ki az Mt. 56. §-ban foglaltakat), hanem a hatáskör csökkentése. Erre azonban azért került sor, hogy a felperes hasonló esetben ugyanilyen cselekményt ne kövessen el. A hatáskör csökkentés azt is jelentette, hogy a felperes cselekményét értékelték, és azt

nem találták olyannak, ami indokoltta tette volna a munkaviszony valamilyen módon történő megszüntetését. Ebből eredően erre az okra a munkaviszony megszüntetés során az alperes már alappal nem hivatkozhatott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [22] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és a felperes keresetének elutasítását kérte. Jogszabálysértésként az Mt. 66. § (1) és (2) bekezdésének a megsértésére hivatkozott.
- [23] A munkaidő kitöltésének vizsgálata során a jogerős ítélet a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes 2012. október 18-ai e-mailje a felek közötti egyeztetési folyamatnak volt csupán a része. Az e-mailben ugyanis a felperes azt hozta a német tulajdonos tudomására, hogy a figyelmeztetés ellenére sem kíván erőfeszítéseket tenni a munkaidő betartása érdekében. Ilyen körülmények között az alperest további egyeztetési kötelezettség nem terhelte, hiszen úgy nem folytatható egyeztetés, hogy az egyik fél teljesen elzárkózik a másik fél igényeinek figyelembe vételétől. Annak nincs jelentősége, hogy ki gyakorolta az utasításadási jogot, mert a munkaidő betartására vonatkozó utasítás a tulajdonos képviselőjétől érkezett, és a felperes sem az egyeztetés során, sem a perben ezt nem sérelmezte, maga is a tulajdonos képviselőjének írt választ. Amennyiben az egyeztetési folyamat kezdeteként is kellene értékelni a hamburgi megbeszélést, az ezt követő felperesi magatartás - miszerint a szerződésszegő állapotot nem kívánja megszüntetni - miatt az alperestől nem volt elvárható a további egyeztetés, és logikus, jogszerű lépés volt a felmondás.
- [24] Alaptalanul hivatkozott az információáramlással kapcsolatban a másodfokú bíróság a kétszeres értékelés tilalmára. A szankció rendeltetése az, hogy a munkáltató azzal rosszállását és azt az elvárását fejezze ki, hogy a munkavállaló a jövőben tartózkodik a jogellenes magatartástól. Az utasításadási jog megvonásával azonban a munkáltató az iránt intézkedik, hogy a munkavállaló jövőbeni magatartásaiból fakadó esetleges károktól önmagát megóvja. Ettől független az a kérdés, hogy a munkavállaló magatartását olyan súlyúnak ítélte-e, amely értékelése szerint a munkaviszony egyoldalú megszüntetését eredményezhette. A figyelmeztetéssel a munkáltató arra számít, hogy a munkavállaló annak hatására kedvezően változtat a magatartásán. Ekként értelmezte a figyelmeztetést a Legfelsőbb Bíróság a BH2005.225., és BH2007.311. számú eseti döntésében. Az utasításadási jogkör megvonása ennek ellenkezőjére utal: a munkáltató úgy véli, a munkavállaló magatartásában a kiváltó ok vonatkozásában nem várható pozitív változás.
- [25] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem nyújtott be.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [26] A felülvizsgálati kérelem megalapozott.
- [27] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdés szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha a felülvizsgálati kérelemben egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti [1/2016. (II.15.) PK vélemény].
- [28] A felperes a felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként az Mt. 66. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat jelölte meg. Tartalmában ugyan hivatkozott a tényállás helytelen megállapítására, a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésére, de erre vonatkozóan eljárási jogszabálysértésként a Pp. 206. § (1) bekezdését nem jelölte meg. Ezért az erre vonatkozó előadásával a Kúria nem foglalkozhatott, a jogerős ítéletben alapul vett tényállás az irányadó a felülvizsgálati eljárásban is.
- [29] Alaptalan az alperes kétszeres értékelés tilalmával kapcsolatos felülvizsgálati érvelése. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkaviszony természetéből, rendeltetéséből okszerűen következik, hogy a munkáltató a munkaviszonyából származó kötelezettsége megsértése miatt figyelmeztethesse a munkavállalót. Ez a munka megszervezésére, a munkavégzéshez szükséges tájékoztatásra és irányításra vonatkozó kötelezettségéből fakad. A felperes a munkáltató részéről az információáramlás befolyásolása miatt alkalmazott jogkövetkezmény (utasításadási joga megvonása) jogellenessége miatt jogvitát nem kezdeményezett, ezért a jelen munkaviszony megszüntetése jogszerűsége iránt folyó perben a bíróságnak csak azt kellett vizsgálnia, hogy az alkalmazott jogkövetkezménnyel a munkáltató már értékelte-e az információáramlás befolyásolása miatti kötelezettségszegést.
- [30] Az eljáró bíróságok helyesen fejtették ki, hogy az utasításadásra vonatkozó jog megvonására amiatt került sor, mert a felperes azzal „visszaélt”, azt az információáramlás befolyásolására kívánta felhasználni, tehát a munkáltató e felperesi kötelezettségszegést

2012. október 9-én már értékelte, annak következményét megvonta, a felperes hatáskörét csökkentette. Ezért ugyanezen cselekményre a felmondást már - a kétszeres értékelés tilalma folytán - nem alapozhatta.

- [31] Téves azonban az eljáró bíróságok érvelése a munkaidőre vonatkozó felmondási okról. A felperes munkaidejéről az egyeztetésen 2012. október 9-én a felek annak pontosításában és betartásában állapodtak meg. Az „egyeztetésre” a munkáltatóijogkör-gyakorló, P.P. P.M.-t jelölte ki (irat, 20. pont). Megalapozatlan ezért a törvényszék álláspontja, hogy a P.M.-nak e tárgyban írt e-mail munkajogi következményeket nem vonhatott maga után figyelemmel arra is, hogy a P.M. által erre tekintettel is kiadott felmondást a munkáltatóijogkör-gyakorló P.P. jóváhagyta.
- [32] A felmondás a munkaidő vonatkozásában nemcsak a „munkaidő-vesztés” és az ezzel kapcsolatos teljesítménycsökkenést” róta fel, hanem azt is, hogy a felperes a munkáltatóval történő együttműködési kötelezettséget megszegve minderről elmulasztotta a tájékoztatást. A felperes által írt, kifogásolt e-mailból értesült ugyanis a munkáltató arról, hogy a felperes nemcsak rendszeresen elmulasztotta a német nyelvű munkaszerződésben foglalt munkaidő kezdési időpontot, hanem arról is, hogy azt nem is vállalja betartani. Ezt ugyanis ha megígérné azt jelentené számára, hogy „bármilyen történjék, azt kell tennem” (irat, 3. bekezdés).
- [33] A munkáltató részéről az Mt. 52. § (1) bekezdés a) és b) pontjában foglalt munkavállalói kötelezettség huzamosabb időn át történő megszegésére vonatkozó tájékoztatás és a munkaidő kezdetének betartására vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatos együttműködés hiánya megalapozottan eredményezte a munkáltató részéről a munkaviszony megszüntetését.
- [34] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú ítéletet az első fokon már jogerőre emelkedett rendelkezés (a megítélt 20.000 forint cafeteria valamint a honorárium és a 13. havi juttatásra irányuló keresetet elutasító döntés) kivételével megváltoztatta, és a felperesnek a munkaviszony megszüntetése jogellenességével összefüggésben előterjesztett kártérítés iránti keresetét is elutasította.

A döntés elvi tartalma

- [35] *A kétszeres értékelés tilalma alá esik a munkáltató utasításadási jogkörében meghozott valamely kötelezettségszegés miatt alkalmazott intézkedés és az ugyanezen kötelezettségszegésre alapított munkáltatói munkaviszonyt megszüntető intézkedés [Mt. 52. § (1) bekezdés e) pont, 64. § (2) bekezdés].*

Záró rész

- [36] A Kúria a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján rendelkezett az elsőfokú perköltség, míg a 78. § (1) bekezdés alapján a másodfokú és a felülvizsgálati eljárási költség felperes általi viseléséről.
- [37] Az alperes az elsőfokú ítélet marasztalására tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján viseli a kereseti illetéket, míg a első fokon nagyobb részt, másodfokon és a felülvizsgálati eljárásban teljes mértékben pervesztes felperes helyett le nem rótt kereseti, fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illetéket munkavállalói költségkedvezménye folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam.
- [38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. november 9.

**[39] Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Tallián
Blanka s.k. bíró,
Zsuzsanna s.k. bíró**
dr. Mészárosné dr. Szabó

A kiadmány hiteléül:

Nné

tisztviselő